

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Ewa Szczepańska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku – Roberta Pyszniaka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniach 01 grudnia 2017 r. i 12 stycznia 2018 r.

sprawy K. M., s. J. i M. zd. D., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 01 do 06 sierpnia 2015 r. w O. woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia felg aluminiowych wraz z oponami w rozmiarze 17 cali po uprzednim ich zdemontowaniu z samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty w wysokości 12.920,70 zł na szkodę (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

II. w czasie i miejscu jak w pkt. I, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia felg aluminiowych wraz z oponami w rozmiarze 15 cali po uprzednim ich zdemontowaniu z samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty w wysokości 600 zł na szkodę A. G. i M. R.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

III. w czasie i miejscu jak w pkt. I, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia felg aluminiowych wraz z oponami w rozmiarze 16 cali po uprzednim ich zdemontowaniu z samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty w wysokości 7.130,31 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

orzeka:

1. oskarżonego K. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka,

2. oskarżonego K. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka,

3. oskarżonego K. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka,

4. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę łączną grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka,
5. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w pkt. I, II i III poprzez zapłatę:
 - na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 12.920,70 zł. (dwanaście tysięcy dziewięćset dwadzieścia złotych 70/100),
 - na rzecz pokrzywdzonych A. G. i M. R. solidarnie kwoty 600 zł. (sześćset złotych),
 - na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. kwoty 7.130,31 zł. (siedem tysięcy sto trzydzieści złotych 31/100),
6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. D. wynagrodzenie w kwocie 516,60 zł. (pięćset szesnaście złotych 60/100) w tym 23 % podatku VAT w kwocie 96,60 zł. (dziewięćdziesiąt sześć złotych 60/100) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
7. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.117,79 zł. (tysiąc sto siedemnaście złotych 79/100), w tym opłatę sądową w kwocie 400 zł. (czterysta złotych).

Sygn. akt II K 787/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 12 stycznia 2018 roku

Na podstawie art. 424 § 3 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu.

K. M. w przedmiotowej sprawie został oskarżony o trzy przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnia ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego art. 278 § 1 k.k. jest własność i posiadanie rzeczy. Przedmiotem czynności wykonawczej jest cudza rzecz ruchoma, co oznacza, że ma ona właściciela i jest nim osoba inna niż sprawca. Czynność sprawcza polega na zaborze. Zabór polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejęciu we własne władztwo sprawcy. Stroną podmiotową kradzieży jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego, w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). O umyślności działania sprawcy świadczy chęć popełnienia czynu zabronionego.

Oskarżony K. M. w okresie od 01 do 06 sierpnia 2015 r. w O. woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia felg aluminiowych wraz z oponami w rozmiarze 17 cali po uprzednim ich zdemontowaniu z samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty w wysokości 12.920,70 zł na szkodę (...) S.A.

Powyzszym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk (czyn opisany w pkt. I wyroku).

Także w okresie od 01 do 06 sierpnia 2015 r. w O. woj. (...) oskarżony K. M. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia felg aluminiowych wraz z oponami w rozmiarze 15 cali po uprzednim ich zdemontowaniu z samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego powstały straty w wysokości 600 zł na szkodę A. G. i M. R..

Opisanym powyżej zachowaniem oskarżony również wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk (czyn opisany w pkt. II wyroku).

Ponadto również w okresie od 01 do 06 sierpnia 2015 r. w O. woj. (...) oskarżony K. M. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia felg aluminiowych wraz z oponami w rozmiarze 16 cali po uprzednim ich zdemontowaniu z samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego powstały straty w wysokości 7.130,31 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.

Powyższym zachowaniem oskarżony także wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk (czyn opisany w pkt. III wyroku).

Wszystkie powyższe przestępstwa oskarżony K. M. popełnił działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że w każdym wypadku miał on świadomość bezprawności swojego działania, a jego celem było przywłaszczenie opisanych w powyższych zarzutach rzeczy. Wina oskarżonego w zakresie popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów nie budzi zatem żadnych wątpliwości.

Mając powyższe na uwadze i uwzględniając wniosek Prokuratury Rejonowej w Otwocku złożony w trybie art. 335 § 2 kpk (zmodyfikowany na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 2017 roku) o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionej z nim kary i środków kompensacyjnych, Sąd uznał oskarżonego K. M. za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i:

- za czyn zarzucany mu w pkt. I a/o na podstawie art. 278 § 1 kk skazał go, a na podstawie art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka,
- za czyn zarzucany mu w pkt. II a/o na podstawie art. 278 § 1 kk skazał go, a na podstawie art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka,
- za czyn zarzucany mu w pkt. III a/o na podstawie art. 278 § 1 kk skazał go, a na podstawie art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka.

Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych w wysokości po 10 zł. (dziesięć złotych) każda stawka.

Wymierzając oskarżonemu kary jednostkowe jak i karę łączną Sąd kierował się zasadami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. i uwzględnił całokształt okoliczności, zarówno łagodzących jak i obciążających mających wpływ na wymiar kary.

Wśród okoliczności obciążających, które miały wpływ na wymiar oskarżonemu kar za poszczególne przestępstwa z art. 278 § 1 kk opisane w pkt. I, II i III wyroku wymienić należy przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości tych czynów, o którym świadczy postać zamiaru jaki towarzyszył oskarżonemu w momencie ich popełniania - zamiar bezpośredni, motywacja oskarżonego jaką była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, a także rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnie chronionego, jakim w tym przypadku było cudze mienie. Okolicznością obciążającą jest również fakt, że oskarżony w bardzo krótkim czasie popełnił aż trzy przestępstwa przeciwko mieniu. Obciążająco na wymiar kar za poszczególne w/w przestępstwa wpłynęła także wcześniejsza karalność oskarżonego za czyn z art. 278 § 1 kk oraz za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wśród okoliczności łagodzących, które Sąd uwzględnił wymierzając oskarżonemu kary za poszczególne przestępstwa należy wskazać fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, a swoją postawą wyraził skruchę i wykazał, że zrozumiał naganność swojego zachowania.

Różnicując wymiar kar grzywny za poszczególne popełnione przez oskarżonego przestępstwa Sąd miał na uwadze różne wysokości szkód wyrządzonych tymi czynami.

Wszystkie wyżej wymienione okoliczności łagodzące i obciążające Sąd uwzględnił również wymierzając oskarżonemu karę łączną grzywny w oparciu o zasadę asperacji. Dodatkowo Sąd miał przy tym na uwadze tożsamość rodzajową popełnionych przez oskarżonego przestępstw oraz fakt, że wszystkie te przestępstwa zostały popełnione w tym samym okresie.

Określając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych, Sąd zgodnie z art. 33 § 3 kk miał na uwadze warunki osobiste i rodzinne oskarżonego, oraz jego stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Oskarżony K. M. aktualnie przebywa w Areszcie Śledczym W. - G. gdzie odbywa karę pozbawienia wolności, przed osadzeniem nie pracował, nie posiada żadnego majątku, a na utrzymaniu ma małoletnie dziecko. Niemniej jednak oskarżony jest osobą młodą, zdrową i zdolną do podjęcia pracy zarobkowej (nawet w warunkach izolacji penitencjarnej), która pozwoli mu osiągnąć dochody wystarczające na wykonanie orzeczonej w przedmiotowej sprawie kary grzywny, której stawka dzienna została określona na minimalną przewidzianą przez ustawę kwotę 10 zł. (dziesięciu) złotych.

Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu K. M. kara grzywny będzie adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, a ponadto będzie wystarczająca dla spełnienia celów wychowawczych i zapobiegawczych wobec oskarżonego, jak również spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną. Z tych też względów wymierzając oskarżonemu karę Sąd zastosował przepis art. 37a k.k. wskazujący na możliwość orzeczenia kary grzywny albo kary ograniczenia wolności w sytuacji, gdy ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat. W ocenie Sądu postawa oskarżonego, który dopuścił się przestępstw z powodu braku środków finansowych wskazuje, iż dolegliwość finansowa wynikająca z kary grzywny pozwoli mu w znacznym stopniu odczuć naganność jego zachowania i wyciągnąć właściwe wnioski na przyszłość, tak by w przyszłości przestrzegał porządku prawnego i poszukiwał legalnych źródeł dochodu.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w pkt. I, II i III wyroku poprzez zapłatę:

- na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A kwoty 12.920,70 złotych,
- na rzecz pokrzywdzonych A. G. i M. R. solidarnie kwoty 600 złotych
- na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. kwoty 7.130,31 złotych. Orzeczenie wobec oskarżonego powyższego obowiązku jest w pełni uzasadnione z uwagi na konieczność naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonym przez oskarżonego na skutek popełnionych przez niego przestępstw.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. wynagrodzenie w kwocie 516,60 złotych, w tym 23 % podatku VAT w kwocie 96,60 złotych tytułem nieopłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wartość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714).

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1117,79 złotych w opłatę sądową w kwocie 400 złotych. Wysokość opłaty została obliczona zgodnie z Ustawą o opłatach w sprawach karnych.